

τρείς. Εδύμεθα ὅπως τινὲς τῶν μικρῶν μας ἀναγνωστῶν ὑπάγωσιν ὡς ἱεροκήρυκες μεταξύ αὐτῶν.

Η ΤΑ ΜΑΛΙΣΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΣΚΕΨΙΣ.

Ὅτε ὁ Δανιὴλ Οὐδέσστερ παρευρέθη ποτὲ εἰς τινα συναναστροφὴν φίλων, κύριός τις ἠρώτησεν αὐτὸν λέγων· «Ποῦ σὲ παρακαλῶ νὰ μοι εἴπῃς τίς εἶναι ἡ μᾶλλον ἐνδιαφέρουσα σκέψις, ἥτις ἐπησχόλησέ ποτε τὴν διάνοιά σου.» Ὁ κ. Οὐδέσστερ, φέρων ἀργὰ τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ μετώπου, ἀπήντησεν· «Ἡ μᾶλλον ἐνδιαφέρουσα σκέψις, ἥτις ἐπησχόλησέ ποτε τὸν νοῦν μου, εἶναι ἡ τῆς ἀτομικῆς μου πρὸς τὸν Θεὸν εὐθύνης» καὶ ἤρξατο νὰ καλῇ ὑπὲρ τῆς ὑψηλῆς ταύτης σκέψεως ὑπὲρ τὰ εἰκοσι λεπτὰ πρὸς τοὺς φίλους, μετὰ τὸ ὁποῖον ἀπεσύρθη εἰς τὸ δωμάτιόν του.

Ὁ ἄλλος οὗτος Δημοσθένης τῆς Ἀμερικῆς εἶχεν εὐσεβῆ μητέρα, ἥτις τὸν ἀνέθρεψε μὲ τὸ γάλα τοῦ Ἐβραγγείου.

«Ο ΠΑΤΗΡ ΜΕ ΗΡΩΤΗΣΕΝ ΕΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΩΜΑΙ.»

Ἡρώτησά ποτε νέον τινὰ ἐὰν ὑπῆρχεν ἰδιαιτέρῳ τι, τὸ ὁποῖον τὸν ἔκαμνε νὰ ἐξυπνᾷ ἐνωρίς· ἐκεῖνος δ' ἔμεινεν ἐπίτινας στιγμὰς σιωπηλὸς, ὡς ἐὰν λεπτότης τις ἐμπόδιζε τὴν ἀπάντησίν του, διότι οἱ γονεῖς του καὶ ἄλλα μέλη τῆς οἰκογενείας ἦσαν παρόντες. Τέλος, τραπεὶς εἰς δάκρυα, εἶπε· «Πρὸ ἐνὸς περίπου ἔτους ὁ πατήρ μὲ ἠρώτησεν ἐὰν προσεύχωμαι.» «Καὶ δὲν προσήχεσο;» τὸν ἠρώτησα. «Ὁχι, Κύριε.» «Ἡρχισες λοιπὸν ἀμέσως;» «Ἡρχισα.» «Καὶ ἐξακολούθεις ἔκτοτε;» «Ἐξακολουθῶ.» Εἰς πᾶσαν ἀπάντησιν ἡ φωνὴ του ἔτρεψε κλαυθυμῶς, ὁ δὲ πατήρ του, ὅστις ἐκάθητο ὀπισθέν μου, ἔκλαιεν ἐπίσης.

Γονεῖς χριστιανοί! ἀφοῦ λέξετε τινὲς τόσο ἀπλᾶί δύνανται, διὰ τῆς εὐλογίας τοῦ Θεοῦ, νὰ φέρωσι τοιοῦτον ἀποτέλεσμα, πῶς δύνασθε νὰ δικαιολογήσῃτε ἑαυτοὺς, μὴ ἀποτεινόντες αὐτὰς εἰς τὰ τέκνα σας;

Γονεῖς, οἵτινες δὲν προσεύχεσθε, ἐρωτήσεις τοιαῦται εἶναι παράξενον νὰ ἐξέλθωσι τῶν χειλέων σας, ἐπομένως οὐδέποτε προφέρετε αὐτάς, ὁ δὲ υἱὸς ἡ ἡ θυγάτηρ σας δυνατόν νὰ ἀπολεσθῶσιν ὡς ἐκ τῆς παραιτίσεως ταύτης. Ἀπώλεια τοιαύτη δὲν σας ἐνδιαφέρει; Δὲν σας συγκινεῖ;

ΑΡΑΒΟΣΙΤΟΣ. Ἡ γενέθλιος χώρα τοῦ εἵδους τοῦτου τῶν δημητριακῶν καρπῶν εἶναι ἀμφισβητήσιμος—ἡ πιθανωτέρα ὁμῶς γνώμη εἶναι ὅτι ἦλθεν ἐκ τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς. Τὸ κλίμα καὶ ἡ καλλιέργεια παρήγαγε πολλὰς ποικιλίας—ἐν Ἑλλάδι ἔχομεν μίαν μόνην, τὸν κίτρινον ἀραβοσίτον.

Αἱ ποικιλίαι αὗται δὲν περιορίζονται μόνον εἰς τὴν

μορφήν, τὴν γεῦσιν καὶ τὸ χρῶμα τῶν σπόρων ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ μέγεθος αὐτοῦ τοῦ φυτοῦ. Ἐν Κίνα λ. χ. τὸ φυτὸν αὐξάνει ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ὁμοιάζει δένδρον, ἐνῶ εἰς ἄλλας χώρας εἶναι μικρότατον μὴ ὑπερβαίνον τὸν ἓνα πόδα.

Ἐν Ἀμερικῇ ὅπου ὑπάρχουν αἱ περισσότεραι ποικιλίαι, καὶ ὅπου γίνεται μεγάλη κατανάλωσις ἀραβοσίτου, κατασκευάζονται διάφορα εἶδη ἀλεύρου, τινὰ τῶν ὁποίων ὑπερβαίνουν κατὰ τὴν θρεπτικότητά καὶ αὐτὸ τὸ ἄρρωστρον.

Καλὸν θὰ ἦτον ἂν εἰσάγετο καὶ παρ' ἡμῶν ἡ καλλιέργεια τοῦ λευκοῦ εἴτε γλυκέος ἀραβοσίτου, ὅπερ ἡδύνατο ν' ἀναπληρώσῃ τὴν σίτην οὐ μόνον ὡς τροφή ἀλλὰ καὶ εἰς γλυκύσματα.

Τοιοῦτου εἵδους σπόρον ἐφέραμεν ἐξ Ἀμερικῆς καὶ διενεμίσαμεν εἰς τινὰς τῶν γεωργῶν, ἀλλ' ὡς φαίνεται παρημέλησαν τὴν καλλιέργειάν του. Ἡ ἡμετέρα Κυβέρνησις δύναται νὰ λάβῃ τοιοῦτον διὰ σπόρον ἐξ Ἀμερικῆς ἄνευ δυσκολίας καὶ διὰ μικρᾶς δαπάνης.

ΕΙΣΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

(Ἴδε ἀριθ. 45.)

- 1) Ποῦ ἡ ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ παραβάλλεται μὲ τὸ ἄρμα τοῦ Σολομώντος;
- 2) Ὁνόμασον τὰς τέσσαρας κοιλιάς, εἰς τὰς ὁποίας μέγала μάχη ἔλαβον χώραν.
- 3) Ἀνάφερε ἐν ἐδάφειον, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ ἀδιάσπαστος σχέσις μεταξύ ἁμαρτίας καὶ τιμωρίας εἶναι καταφανής.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Εἰδοποιῶνται ἅπαντες οἱ συνδρομηταὶ τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παίδων, ὅτι εἰς οὐδένα θέλει σταλῇ τὸ φύλλον τοῦ ἐλευσομένου Ἰανουαρίου, ἐὰν μὴ πρὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης φροντίσῃ νὰ μᾶς ἀποσείλῃ τὴν συνδρομὴν τε διὰ γραμματοσήμων ἐξαιρουμένων οἱ ὄντες εἰς μέρη ὅπου ἔχομεν τακτικούς ἀνταποκριτάς.

— Ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου θέλει εἶσθαι ἱκανὴ ἀπάντησις εἰς τοὺς ἀποστέλλοντας τὴν συνδρομὴν των, ὅτι ἐλάβομεν αὐτήν. Ἰδιαίτερα εἰς ἕκαστον ἀπάντησις εἶναι δαπανηρὰ καὶ περιττή.

Καὶ πάλιν προτρέπομεν τοὺς ἀρεσκομένους εἰς τὴν ἐπέκτασιν τῆς χρησιμότητος τοῦ φύλλου τοῦτου νὰ φροντίσωσι νὰ κάμωσι καὶ ἄλλους συνδρομητάς.

Ὁ Συντάκτης Μ. Δ. ΚΑΛΟΠΟΘΑΚΗΣ.